

Автор: Десислава Иванова

Рубрика: Библиотеките и обществото

Публикувана: бр. 4, август 2017

Разхождайки се в градския парк, няма как да не забележите двуетажната бяла каменна постройка, позната на видинчани като „Турската поща“. Разположена в централната част на Крайдунавския парк тя е единствената запазена днес в България сграда на телеграфо-пощенска станция от времето на Танзимата (1839 – 1876) в Османската империя, паметник на културата с местно значение. Използвана през годините като склад за барут и военни материали, музей, мъжка гимназия, средище на видинските художници и туристически център, сега тук е създаден Център за обучение, изкуство и култура към Регионална библиотека „Михалаки Георгиев“ – Видин. Ново пространство, което чрез разнообразни услуги и информационни ресурси да отговаря на потребностите на видинчани за образование, информация и личностно развитие, включително за развлечение и почивка...

Истинско предизвикателство бе за нас да оборудваме и обзаведем помещенията в стила на младото поколение. Искахме да създадем пространства и атмосфера, близки до домашните за неформални срещи, четене и развлечения, но и да разполагат с всичко необходимо за работа, обучения и презентации. Проведохме много разговори, срещи, търсихме тяхното мнение и представи за това, в каква обстановка биха искали да четат, учат и общуват, чувствайки се свободни и самостоятелни. Постарахме се да създадем обстановка, в която всеки да намери и направи нещо за себе си, а не толкова да предложим готови дейности. Когато влязат, посетителите да попаднат в едно пространство, където да могат да развиват въображението си, да запълват свободното си време и да се срещат с приятели и познати.

И се получи! Когато през месец април сградата бе открита официално, стотици пъти чухме думите:

Страхотно е! Бих искал да живея тук. – най-голямото признание и вдъхновение за нашия труд.

В сградата има няколко помещения. Едно от тях е предназначено за „среща на поколенията“ и е обзаведено в битов стил, за което предразполага огромната открита камина, а членове на Видинския фонд „Читалища“ дариха национални носии и старинни мебели, вещи и приспособления за оборудването ѝ. Тук се провеждат творчески работилници, ателиета и четения, свързани с българския бит, обичаи и традиции. Друга стая обзаведохме като за най-малките с подходящи игри, книжки, мебели.

По-нестандартна е младежката стая с винтидж обзавеждане, модерна техника и огромно огледало, даващо простор и светлина, за изработване и представяне на презентации, срещи, танци, караоке, обучения и работа в малки групи...

Цялата статия можете да прочете,

ако се абонирате за печатното или електронното издание на [списание ББИА](#)
[онлайн](#) !